ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 19. marca 2009 *

Vo veci C-309/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Nemecko) z 13. júna 2007 a doručený Súdnemu dvoru 5. júla 2007, ktorý súvisí s konaním:

Baumann GmbH

proti

Spolkovej krajine Hesensko,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia M. Ilešič, A. Borg Barthet, E. Levits a J.-J. Kasel (spravodajca),

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: M. Poiares Maduro,
tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. septembra 2008,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Baumann GmbH, v zastúpení: L. Liebenau a M. Stephani, Rechtsanwälte,

— Spolková krajina Hesensko, v zastúpení: H. Nebel, splnomocnený zástupca,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: F. Erlbacher a M. Vollkommer, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu na jednej strane článku 5 ods. 3 smernice Rady 85/73/EHS z 29. januára 1985 o financovaní veterinárnych inšpekcií a kontrol čerstvého mäsa a hydinového mäsa, ktoré stanovujú smernice 89/662/EHS, 90/425/EHS, 90/675/EHS a 91/496/EHS (Ú. v. ES L 32, s. 14; Mim. vyd. 03/006, s. 1), zmenenej, doplnenej a konsolidovanej smernicou Rady 96/43/ES z 26. júna 1996 (Ú. v. ES L 162, s. 1; Mim. vyd. 03/019, s. 212, ďalej len „smernica 85/73"), ako aj na druhej strane prílohy A kapitoly I bodu 4 písm. a) tejto istej smernice.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Baumann GmbH (ďalej len „Baumann") a spolkovou krajinou Hesensko vo veci výpočtu príslušných poplatkov za veterinárne inšpekcie a kontroly čerstvého mäsa.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 1 smernice 85/73 stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia v súlade s dojednaniami stanovenými v prílohe A, aby sa inkasoval poplatok spoločenstva na krytie nákladov spôsobených inšpekciami a kontrolami výrobkov uvedených v tejto prílohe, vrátane tých, ktoré sú určené na zabezpečenie výroby na bitúnkoch, v súlade s požiadavkami smernice 93/119/EHS.“

4 Podľa článku 5 ods. 1, 3 a 4 uvedenej smernice:

„1. Poplatky spoločenstva sa stanovia na úrovni, ktorá kryje náklady [sa stanovia tak, aby pokryli náklady — *neoficiálny preklad*], ktoré nesie príslušný orgán, pokiaľ ide o:

— mzdové náklady a náklady na sociálne zabezpečenie inšpekčných služieb,

— administratívne náklady, ktoré sa vyskytli pri vykonávaní kontrol a inšpekcií, ktoré môžu zahŕňať výdavky požadované na doškoľovanie inšpektorov, na kontroly a inšpekcie uvedené v článkoch 1, 2 a 3.

…

3. Členské štáty sú oprávnené účtovať čiastku presahujúcu úrovne poplatkov [výšku poplatkov — *neoficiálny preklad*] spoločenstva za predpokladu, že celkové poplatky účtované každým členským štátom nepresahujú skutočné náklady inšpekcie.

4. Bez ohľadu na výber orgánu zmocneného [orgánu povereného — *neoficiálny preklad*] účtovať poplatky spoločenstva, [tieto — *neoficiálny preklad*] poplatky spoločenstva nahrádzajú všetky ostatné náklady alebo poplatky za zdravotnú inšpekciu uložené národnými, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi členských štátov za inšpekcie a kontroly uvedené v článkoch 1, 2 a 3 a ich certifikáciu.

Táto smernica nebráni členským štátom pri účtovaní poplatkov za boj proti epizootickým a enzootickým chorobám.“

5 Príloha A kapitola I bod I smernice 85/73 stanovuje paušálne sumy nákladov za inšpekciu spojenú s porážkou zvierat. Spôsoby financovania kontrol a inšpekcií spojených s činnosťami rozrábky sú stanovené v bode 2 tejto istej kapitoly. V zmysle uvedenej kapitoly I bodu 4 písm. a) a b):

„Za účelom krytia zvýšených nákladov členské štáty môžu:

a) zvýšiť štandardné čiastky poplatkov, ako sú stanovené v bodoch 1 a 2 písm. a) pre jednotlivé prevádzkarne.

Okrem toho, čo je stanovené v bode 5 písm. a), podmienky, ktoré majú byť splnené, môžu byť nasledujúce:

…

— vyššie náklady kvôli osobitnému cestovnému času,

— viac času vymedzeného na inšpekcie kvôli často sa meniacim obdobiam zabíjania nad rámec kontroly pracovníkmi inšpekcie,

…

— inšpekcie zvierat, ktoré sú na žiadosť majiteľa zabíjané mimo obvyklých prevádzkových hodín bitúnku.

Čiastka zvýšení hlavnej štandardnej sadzby pre poplatky [paušálnej sumy poplatkov — *neoficiálny preklad*] závisí od úrovne [výšky — *neoficiálny preklad*] nákladov, ktoré majú byť kryté.

b) alebo: účtovať osobitný poplatok kryjúci skutočné náklady.“

Vnútroštátna právna úprava

6 Ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, smernica 85/73 bola prebratá do nemeckého práva sčasti ustanoveniami prijatými spolkovými orgánmi a sčasti ustanoveniami prijatými spolkovými krajinami.

7 Hesenský krajinský zákonodarca, vychádzajúc zo zákona o veterinárnej kontrole a poplatkoch (Veterinärkontroll-Kostengesetz) z 3. novembra 1998 (GVBl. 1998 I, s. 414), ktorý vykonáva niektoré ustanovenia spolkovej legislatívy, prijal nariadenie o správnych poplatkoch účtovaných v rámci výkonu právomoci ministerstva pre životné prostredie, vidiecku oblasť a ochranu spotrebiteľa (Verwaltungskostenordnung für den Geschäftsbereich des Ministeriums für Umwelt, ländlichen Raum und Verbraucherschutz) zo 16. decembra 2003 (GVBl. 2003 I, s. 362, ďalej len „VwKostO-MULV“), ako aj pozmeňujúce nariadenie (Änderungsverordnung) z 31. januára 2005 (GVBl. 2005 I, s 74).

8 V súlade s § 4 ods. 6 zákona o veterinárnej kontrole a poplatkoch sa podniky, ktoré porazia viac ako 1 500 zvierat za mesiac, považujú za „veľkopodniky“ („Großbetriebe“) a z dôvodu osobitných kontrol im môže byť uložená povinnosť platiť osobitné poplatky v závislosti od nepredvídaných nákladov vzniknutých pri týchto kontrolách.

9 V zmysle § 5 toho istého zákona:

„Prirážku k poplatkom možno požadovať za úradné výkony na osobitnú žiadosť, ktoré sú vykonávané mimo obvyklých porážkových hodín. Osobitné náklady vzniknuté pri výkone úradných výkonov mimo obvyklých porážkových hodín môžu byť dodatočne účtované. Obvyklé porážkové hodiny sú:

— pokiaľ ide o veľkopodniky: v pracovných dňoch od 6.00 do 18.00 hod., v sobotu od 6.00 do 15.00 hod.,

— pre ostatné podniky: v pracovných dňoch od 7.00 do 18.00 hod., v sobotu od 7.00 do 15.00 hod.“

10 Podľa vnútroštátneho súdu nariadenie VwKostO-MULV stanovuje pre obidve kategórie týchto podnikov degresívne sadzby na rôzne druhy porazených zvierat, ak striktne neuplatňujú účel a štruktúru prílohy A kapitoly I bodu 1 smernice 85/73.

11 V súlade s nariadením VwKostO-MULV zvýšenie poplatkov stanovené v § 5 zákona o veterinárnej kontrole a poplatkoch predstavuje 25 % vo vzťahu k obvykle účtovaným poplatkom.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 Ako vyplýva zo spisu predloženého Súdnemu dvoru, rozhodnutia o vymáhaní príslušných poplatkov za veterinárne inšpekcie a kontroly čerstvého mäsa v priestoroch patriacich spoločnosti Baumann, ktoré vydala spolková krajina Hesensko, sú predmetom sporu vo veci samej. Keďže sa spoločnosť Baumann domnievala, že právna úprava tejto spolkovej krajiny je v rozpore s právom Spoločenstva, podala žalobu na Verwaltungsgericht Darmstadt. Rozhodnutím zo 6. júla 2006 tento súd vyhovel návrhu tejto spoločnosti a rozhodol, že nariadenie VwKostO-MULV nedáva platné oprávnenie, ktoré dovoľuje spolkovej krajine Hesensko odchýliť sa od paušálnych poplatkov stanovených v prílohe A kapitole I bode 4 písm. a) smernice 85/73 na úkor hospodárskych subjektov.

13 Spolková krajina Hesensko podala proti tomuto rozsudku odvolanie na Hessischer Verwaltungsgerichtshof, ktorý, domnievajúc sa, že vyriešenie sporu závisí od výkladu smernice 85/73, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je vnútroštátny zákonodarca pri uplatnení možností, ktoré sú stanovené v článku 5 ods. 3 smernice [85/73] a v prílohe A kapitole I bode 4 písm. a) citovanej smernice na zvýšenie paušálnych poplatkov pre niektoré podniky a v uvedenom bode 4 písm. b) na výber poplatku, ktorý pokrýva skutočné náklady, striktne viazaný stanovenou štruktúrou poplatkov v prílohe A kapitole I bode 1 a bode 2 písm. a) (podľa druhu zvierat, či ide o mladé a dospelé zvieratá, z hľadiska váhy kostry zvieraťa, atď.), alebo je mu daná možnosť pri stanovení výšky sadzby poplatkov rozlišovať medzi kontrolami porazených zvierat vo veľkopodnikoch a inými kontrolami a okrem toho v rámci týchto dvoch skupín poplatkovú sadzbu degresívne odstupňovať podľa počtu vykonaných porážok pre určitý druh zvierat, iba pod podmienkou, že to zodpovedá skutočným nákladom?

2. Môže vnútroštátny zákonodarca na základe uvedených predpisov vyberať za vyšetrenie zvierat, ktoré boli na žiadosť majiteľa porazené mimo obvyklých porážkových hodín, percentuálnu prirážku k vyberaným poplatkom za vyšetrenie zvierat v rámci obvyklých porážkových hodín, ak táto prirážka zodpovedá dodatočným skutočne vynaloženým nákladom, alebo musia byť tieto náklady obsiahnuté v rámci paušálneho (zvýšeného) poplatku, ktorý musia odvádzať všetky hospodárske subjekty?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

14 Na účely odpovede na prvú otázku je potrebné rozlišovať možnosť, ktorú členským štátom dáva príloha A kapitola I bod 4 písm. a) smernice 85/73, od možnosti, ktorú im dáva ten istý bod 4 písm. b).

15 Pokiaľ ide o prvé z týchto dvoch ustanovení, treba uviesť, že na krytie zvýšených nákladov, ako sú náklady stanovené smernicou 85/73, sú členské štáty oprávnené zvýšiť „pre daný podnik paušálne poplatky“ stanovené v prílohe A kapitole I bode 1 a bode 2 písm. a).

16 V tejto súvislosti je potrebné na jednej strane konštatovať, že zo znenia uvedeného bodu 4 písm. a) vyplýva, že toto ustanovenie sa uplatňuje len na „dané“ podniky tak, že členský štát môže využiť toto ustanovenie len jednotlivo podľa prípadu a že na základe takéhoto ustanovenia nemôže zaviesť kategorizáciu kafilérie, ktorá spočíva, tak ako vo veci samej, vo veľkosti týchto podnikov.

17 Tento výklad je okrem toho potvrdený zoznamom podmienok, ktoré odôvodňujú predmetné zvýšenie uvedené v prílohe A kapitole I bode 4 písm. a) smernice 85/73, ktoré sa na jednej strane vzťahujú na osobitné okolnosti, ktoré dovoľujú individualizovať jeden podnik vo vzťahu k druhému, a na druhej strane na okolnosti, ktoré možno súdne preskúmavať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. septembra 1999, Feyrer, C-374/97, Zb. s. I-5153, body 26 a 27).

18 Na druhej strane, pokiaľ príloha A kapitola I bod 4 písm. a) smernice 85/73 výslovne odkazuje na paušálne poplatky stanovené v bode 1a bode 2 písm. a) tej istej kapitoly, zvýšenie, ku ktorému môžu členské štáty pristúpiť podľa uvedeného bodu 4, sa môže vzťahovať len na tieto paušálne poplatky, a preto musí dodržať účel a štruktúru týchto poplatkov.

19 Z toho vyplýva, že členský štát nemôže podľa prílohy A kapitoly I bodu 4 písm. a) smernice 85/73 vyberať poplatok, ktorého sadzba závisí od veľkosti podniku a počtu porazených zvierat.

20 Pokiaľ ide o prílohu A kapitolu I bod 4 písm. b) smernice 85/73, je potrebné pripomenúť, že toto ustanovenie dáva členským štátom možnosť, ktorú môžu využiť zo všeobecného hľadiska a diskrečným spôsobom za jedinej podmienky, že poplatok nepresahuje skutočne vynaložené náklady (pozri rozsudok Feyrer, už citovaný, bod 27).

21 Na druhej strane poplatok vyberaný podľa uvedeného ustanovenia nesmie mať podobu paušálneho poplatku (pozri v tomto zmysle rozsudok z toho istého dňa, Komisia/Nemecko, C-270/07, vec v konaní, s. I-1983, bod 32).

22 Keďže dodržanie skutočne vynaložených nákladov je jedinou podmienkou, ktorú musia členské štáty splniť, môžu tieto štáty na základe prílohy A kapitoly I bodu 4 písm. b)

smernice 85/73 meniť výšku uvedeného poplatku podľa veľkosti podniku a v závislosti od počtu porazených zvierat len vtedy, ak sa zistí, že tieto faktory skutočne ovplyvnili takéto náklady.

23 Vnútroštátnemu súdu prislúcha preskúmať, či existuje vzťah na jednej strane medzi veľkosťou kafilérie, ako aj počtom porazených zvierat a na druhej strane skutočne vynaloženými nákladmi vzniknutými pri veterinárnych inšpekciách a kontrolách stanovených príslušnými ustanoveniami práva Spoločenstva.

24 Vzhľadom na tieto úvahy treba na prvú otázku odpovedať takto:

— Príloha A kapitola I bod 4 písm. a) smernice 85/73 sa má vykladať v tom zmysle, že nedovoľuje členským štátom odchýliť sa od sadzobníka stanoveného prílohou A kapitolou I bodom 1 a bodom 2 písm. a) a účtovať poplatok, ktorého výška sa mení v závislosti od veľkosti podniku a je degresívne stanovená v závislosti od počtu porazených zvierat,

— príloha A kapitola I bod 4 písm. b) smernice 85/73 sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát nemusí prihliadať na sadzobník stanovený v prílohe A kapitole I bode 1 a bode 2 písm. a) tej istej kapitoly a môže účtovať poplatok, ktorého sadzba sa mení v závislosti od veľkosti podniku a počtu porazených zvierat podľa druhu zvieraťa, ak sa zistí, že tieto faktory majú reálny vplyv na skutočne vynaložené náklady vzniknuté pri veterinárnych inšpekciách a kontrolách stanovených príslušnými ustanoveniami práva Spoločenstva.

O druhej otázke

25 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či príloha A kapitola I bod 4 písm. a) a b) smernice 85/73 sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát môže za vyšetrenie zvierat, ktoré sú na žiadosť majiteľa porazené mimo obvyklých porážkových hodín, účtovať „percentuálnu prirážku“, ktorá sa pripočíta k bežne účtovaným poplatkom za inšpekciu zvierat, pokiaľ toto zvýšenie skutočne zodpovedá dodatočne vynaloženým nákladom.

26 Na účely odpovede na túto otázku je tiež potrebné rozlišovať možnosť, ktorú členským štátom dáva príloha A kapitola I bod 4 písm. a) smernice 85/73, od možnosti, ktorú im dáva ten istý bod písm. b).

27 Pokiaľ ide o prvé z týchto dvoch ustanovení, treba pripomenúť, že dovoľuje členským štátom zvýšiť paušálny poplatok len pre dané podniky, čo im bráni uskutočniť celkové zvýšenie paušálneho poplatku, ktorý musia odvádzať všetky hospodárske subjekty.

28 Je potrebné pripomenúť, že tam, kde príloha A kapitola I bod 4 písm. a) smernice 85/73 odkazuje na „prirážku“ k paušálnym poplatkom, môžu členské štáty prípadne súbežne uskutočniť viacero prirážok, bez celkového zvýšenia paušálneho poplatku.

29 Keďže podmienky, ktoré takéto zvýšenie musí spĺňať, sú jasne definované v prílohe A kapitole I bode 4 písm. a) smernice, nemožno tvrdiť, že táto prirážka je osobitným poplatkom v zmysle rozsudku z 30. mája 2002, Stratmann a Fleischversorgung Neuss

(C-284/00 a C-288/00, Zb. s. I-4611), ktorý sa pripočítava k poplatku Spoločenstva na účely krytia niektorých vynaložených nákladov na základe inšpekčných a kontrolných opatrení, ktoré sa nie vždy použijú.

30 Takáto prirážka môže byť v súlade s ustanoveniami smernice 85/73, musí však zodpovedať dodatočným nákladom, ktoré sa majú pokryť.

31 Pokiaľ ide o zvýšenie nákladov, ktoré môžu vzniknúť pri vyšetrení zvierat, ktoré boli na žiadosť majiteľa porazené mimo obvyklých porážkových hodín, je potrebné uviesť, že medzi okolnosťami, ktoré môžu mať vplyv na zvýšenie týchto nákladov, sa zjavne nachádzajú mzdové náklady, ktoré vyplývajú z vyplatených súm na základe odpracovaných hodín, prípadne nadčasov, vykonaných osobami poverenými uskutočniť predmetné kontroly mimo ich riadnych pracovných hodín.

32 Vnútroštátnemu súdu prináleží preskúmať, či vo veci samej dodatočný 25-percentný poplatok, ktorý sa pripočítava k paušálnym poplatkom stanoveným v prílohe A kapitole I bode 4 písm. a) smernice 85/73, predstavuje paušálnu hodnotu, ktorá zodpovedá dodatočným nákladom vzniknutým pri vyšetrení zvierat, ktoré boli na žiadosť majiteľa porazené mimo obvyklých porážkových hodín.

33 Pokiaľ ide o druhé z uvedených ustanovení, a to prílohu A kapitolu I bod 4 písm. b) smernice 85/73, treba pripomenúť, že z bodu 20 tohto rozsudku vyplýva, že toto ustanovenie dáva členským štátom možnosť, ktorú môžu využiť zo všeobecného hľadiska a diskrečným spôsobom za jedinej podmienky, že poplatok nepresahuje skutočne vynaložené náklady.

34 Je potrebné okrem toho pripomenúť, že, ako aj vyplýva z bodu 31 už citovaného rozsudku Komisia/Nemecko, poplatok účtovaný podľa uvedeného ustanovenia nemôže mať podobu paušálneho poplatku, pretože jeho celková výška sa môže meniť

jednotlivo podľa prípadu v závislosti od nákladov, ktoré príslušným orgánom skutočne vznikli uskutočnením veterinárnych inšpekcií a kontrol v danom podniku.

35 Z toho vyplýva, že aj keď príloha A kapitola I bod 4 písm. b) smernice 85/73 neodkazuje na „daný podnik“, celková výška príslušného poplatku za každý podnik sa môže meniť z prípadu na prípad.

36 Keďže nie je vylúčené, že vyšetrenie zvierat, ktoré boli na žiadosť ich majiteľa porazené mimo obvyklých porážkových hodín, predstavuje pre príslušný orgán dodatočné náklady, najmä pokiaľ ide o mzdové náklady, vnútroštátnemu súdu prináleží preskúmať, či celkový účtovaný poplatok zodpovedá skutočne vynaloženým nákladom.

37 Vzhľadom na tieto úvahy treba na druhú otázku odpovedať takto:

— Príloha A kapitola I bod 4 písm. a) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát môže za vyšetrenie zvierat, ktoré boli na žiadosť majiteľa porážané mimo obvyklých porážkových hodín, účtovať „percentuálnu prirážku“, ktorá sa pripočítava k poplatkom obvykle účtovaným za vyšetrenie zvierat, pokiaľ táto prirážka predstavuje paušálnu hodnotu, ktorá zodpovedá dodatočným nákladom, ktoré sa majú pokryť,

— príloha A kapitola I bod 4 písm. b) smernice 85/73 sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát môže za vyšetrenie zvierat, ktoré boli na žiadosť majiteľa porazené

mimo obvyklých porážkových hodín, účtovať „percentuálnu prirážku“, ktorá sa pripočítava k poplatkom obvykle účtovaným za vyšetrenie zvierat, pokiaľ táto prirážka zodpovedá skutočne vynaloženým dodatočným nákladom.

O trovách

38 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. **Príloha A kapitola I bod 4 písm. a) smernice Rady 85/73/EHS z 29. januára 1985 o financovaní veterinárnych inšpekcií a kontrol čerstvého mäsa a hydinového mäsa, ktoré stanovujú smernice 89/662/EHS, 90/425/EHS, 90/675/EHS a 91/496/EHS, zmenenej, doplnenej a konsolidovanej smernicou Rady 96/43/ES z 26. júna 1996, sa má vykladať v tom zmysle, že nedovoľuje členským štátom odchýliť sa od sadzobníka stanoveného prílohou A kapitolou I bodom 1 a bodom 2 písm. a) a účtovať poplatok, ktorého výška sa mení v závislosti od veľkosti podniku a je degresívne stanovená v závislosti od počtu porazených zvierat.**

   Príloha A kapitola I bod 4 písm. b) smernice 85/73, zmenenej, doplnenej a konsolidovanej smernicou 96/43, sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát nie je povinný prihliadať na sadzobník stanovený v prílohe A kapitole I bode 1 a bode 2 písm. a) tej istej kapitoly a môže účtovať poplatok, ktorého sadzba sa mení v závislosti od veľkosti podniku a počtu porazených zvierat podľa druhu zvieraťa, ak sa zistí, že tieto faktory majú reálny vplyv na skutočne vynaložené náklady vzniknuté pri veterinárnych inšpekciách a kontrolách stanovených príslušnými ustanoveniami práva Spoločenstva.

2. **Príloha A kapitola I bod 4 písm. a) smernice 85/73, zmenenej, doplnenej a konsolidovanej smernicou 96/43, sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát môže za vyšetrenie zvierat, ktoré boli na žiadosť majiteľa porážané mimo obvyklých porážkových hodín, účtovať „percentuálnu prirážku“, ktorá sa pripočítava k poplatkom obvykle účtovaným za vyšetrenie zvierat, pokiaľ táto prirážka predstavuje paušálnu hodnotu, ktorá zodpovedá dodatočným nákladom, ktoré sa majú pokryť.**

   Príloha A kapitola I bod 4 písm. b) smernice 85/73, zmenenej, doplnenej a konsolidovanej smernicou 96/43, sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát môže za vyšetrenie zvierat, ktoré boli na žiadosť majiteľa porazené mimo obvyklých porážkových hodín, účtovať „percentuálnu prirážku“, ktorá sa pripočítava k poplatkom obvykle účtovaným za vyšetrenie zvierat, pokiaľ táto prirážka zodpovedá skutočne vynaloženým dodatočným nákladom.

Podpisy